

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. Quis, & qualiter de causa recusationis allegata cognoscere possit, ac
debeat, & quis sit effectus recusationis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

recusationis specificè exprimenda sit in libello recusationis, & coram electis arbitris probanda, ad multas fraudes caverendas. Sunt autem plures causæ ad recusandum judicem in jure approbatæ; si est v.g. probabilis suspicio de minus reæ affectione judicis erga partem, vel de impietate illius, si judex cum parte litigante inimicitias gerat, aut cum parte litigante judex etiam judiciale aliquam controversiam habeat; si sanguine, vel etiam amicitia sit valde conjunctus parti litiganti; vel si Dominus adversarii, cum quo lis est, vel sit illius familiaris, socius, patronus, affinis, &c. vel similem controversiam cum alio in alio judicio judex habeat. Est autem hæc judicis recusatio ante litis contestationem proponenda, cum sit exceptio dilatoria, nisi post litis contestationem nova causa recusationis superveniat, aut juret pars recusans, ad suam primum notitiam post litis contestationem causam illam pervenisse.

§. VI.

Quis, & qualiter de causa recusationis allegata cognoscere possit, ac debet, & quis sit effectus recusationis?

Judex si ut suspectus reculetur, non potest ipse in causa recusationis cognoscere (qui enim in principali causa suspectus est, multò magis talis habetur in causa accessoria) nisi notoriè & indubitate frivola sit, sed debet causa principalis cognoscenda remitti ad Superiorum, vel alii personæ idoneæ & non suspectæ committi ex consensu partium, vel ex communī utriusque partis consensu arbitrii eligi debent, qui de causa tali recusa-

Pirking, Compend.

tionis cognoscant. *Sufficiens 29. De off. & potest. jud. deleg. &c. Cum speciali 61. de appell.* Interim tamen per recusationem talern manet suspensa recusati judicis jurisdictio, & in causa coram se prolatâ ad ulteriorem non potest procedere.

S E C T I O VII.

De citatione ad forum, seu tribunal competens.

§. I.

Quid, & quoniam sit citatio, & quanam ad illius substantiam requirantur?

Citatio est actus judicialis, quo is, quem in judicio sisti oportet, judicis mandato legitimè vocatur in judicium, juris experiundi causā, quæ usq[ue] e adeo necessaria est ad valorem judicii, ut actus judicarius contra citatum celebratus regulariter nullus sit ipso jure, cum citatio ad defensionem spectet, quæ est juris naturalis; & hinc recte etiam dicitur judicium à citatione incipere. Dividitur autem citatio in publicam & privata; publica fit vel per proclamationem, seu vocem præconis, per tubam, vel campanam, per edictum publicum, valvas Ecclesiæ, Curiarum, vel portarum Civitatis affixum, qui ramen modus citandi non semper & in omni casu permisus est. Privata citatio est, quæ fit privatim in personam citandi; & hæc duplex est, verbalis alia, quando Reus per nuntium vivâ voce coram, & in faciem in judicium vocatur; vel alterum ad domum solitæ habitationis, ubi reperiti non potest,

Kk

test,